

Jongerenreis 2022

Van 29 juli tot en met 14 augustus zijn wij vanuit Vrijwillig Wereldwijd met de jongerenreis met 7 jongeren en één begeleider naar Tanzania geweest. Het doel van deze reis was om kennis te maken met vrijwilligerswerk, IOP te leren kennen en ons steentje bij te dragen. Wij verbleven bij IOP in een prachtige cabin. Elke dag begon met de 'morning devotion', daarna zag elke dag er afwisselend uit.

We bezochten de senioren bij hen thuis, deden mee aan de marathon, organiseerden sport- en spelactiviteiten voor de meiden (en jongens) uit het weeshuis, organiseerden een kledingmarkt, bezochten de naaister, keken bij de vissen en kippen, hadden interessante discussies met de Young Mothers en met de medewerkers van IOP, bezochten de seniorenclub en liepen een dagje mee bij een gezin.

Vanuit Nederland en België ontvingen wij veel financiële steun. Hiermee hebben wij onder andere onwijs veel matrassen kunnen geven aan senioren en gezinnen die het echt nodig hebben. Ook hebben wij naaimachines kunnen kopen voor de jonge moeders. Het is zo bijzonder hoe dankbaar iedereen is, hoe wij worden bedankt en hoe zij hun blijdschap uiten.

Tijdens de reis hebben wij ook gezien hoe IOP is opgebouwd, met hoeveel liefde iedereen dagelijks werkt en met hoeveel zorg deze organisatie wordt gerund. Wij hebben deze reis onwijs veel geleerd en kijken terug op een prachtige ervaring en kennismaking met IOP.

Geschreven door Mirte Klingeler (begeleidster jongerenreis)

Lieve lezers,

Mijn naam is Hillien Hakvoort, ik ben achttien jaar oud en ik ben geboren en opgegroeid in Nederland. Deze maand had ik het geluk om samen met 7 andere geweldige meiden vrijwilligerswerk te mogen doen voor IOP, en mij werd gevraagd of ik daar iets over wilde schrijven. Natuurlijk heb ik ja gezegd, want ik kan niet stoppen met praten over deze ervaring en ik wil graag mijn dankbaarheid uiten aan deze organisatie voor de geweldige kans die ze ons hebben gegeven.

Op zondagavond 31 juli kwamen we aan bij IOP. We werden verwelkomd door de meiden en het personeel met dans en muziek. Het warme onthaal dat we die dag kregen zullen we nooit vergeten! Tijdens ons verblijf hebben we veel verschillende dingen gedaan. We begonnen onze dag bij IOP meestal met zingen, bijbellezen en ochtendgebed en we eindigden de dag vaak met films kijken, zingen, avondgebed en veel knuffels en kusjes van de meisjes.

We zagen de meisjes meerdere keren per dag en deden ook leuke activiteiten met ze. Zo gaven we ze voetbaltraining en hielpen we ze met het schrijven van de kerstkaarten voor de sponsors en het water geven van de planten en bomen.

Ons vrijwilligerswerk was echter niet alleen gericht op de meisjes. We bezochten ook de senioren bij hen thuis en in het Holland House of Books, en deelden tassen met voedsel en zeep uit. We bezochten de senioren twee keer aan huis, want we kwamen later terug om matrassen en meer tassen met voedsel en zeep uit te delen.

Het was ontroerend om te zien hoe dankbaar ze waren voor ons bezoek en onze cadeaus. Een les die ik leerde toen ik deze arme mensen in hun slecht onderhouden huizen bezocht, is dat de mensen met de kleinste huizen misschien wel de grootste harten hebben: mensen die onder de donkerste omstandigheden leven, kunnen het helderste licht laten schijnen.

Deze bezoeken aan ouderen waren de meest emotionele en confronterende ervaringen die we tijdens ons verblijf in Ilula hebben meegemaakt.

Het was aangrijpend om armoede en economische ongelijkheid, belangrijke onderwerpen waarover we normaal gesproken alleen horen en lezen, met eigen ogen te zien.

Het is goed voor een mens om zich in te leven in een ander en dingen te zien vanuit het perspectief van mensen die onder heel andere omstandigheden zijn geboren en opgegroeid. Het is ook absoluut essentieel bij het aanpakken van deze belangrijke onderwerpen.

Verder hebben we een dag doorgebracht bij een lokale familie om hen te helpen met koken. Hiervoor gebruikten we de producten die we de dag ervoor op de markt hadden gekocht. Eten kopen en koken ging heel anders dan we gewend zijn. Op de markt kochten we alles op verschillende plekken, terwijl je in Nederland alles bij elkaar koopt in de zogenaamde supermarkt. Koken kost ook veel meer tijd in Tanzania, maar dat spreekt voor zich, want in Nederland hoeven we bijvoorbeeld onze kip niet eerst zelf te slachten voordat we hem bereiden. De familie was ontzettend vriendelijk, niet alleen voor ons, maar ook voor de hele buurt. Zo waren alle kinderen uit de buurt welkom om spelletjes te komen spelen met ons en liedjes te zingen.